

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituanos «NOSSÁ LITUANIA»
DIRETOR RESPONSÁVEL
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: MONS. P. RAGAZINSKAS
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S:
AV. ZELINA, 515 - C. POSTAL 4118
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA 15,00

Nr. 682 (30)

SÃO PAULO — BRASIL — 1962 M. RUGPIŪČIO MĒN. — AGOSTO 11 D.

XV METAI

PASAULYJE

Skundziasi, kad religijos negali isnaikinti

Vilniaus ateizmo muziejaus direktorius St. Markonis sušaukė žymesnių ateizmo šulų posėdį ir ilgai laužė galvas, kaip prašalinti tuos religinius «nuodus» iš žmonių galvų. Ką sakyti apie tamsiąją liaudį, kad net Lietuvos gydytojai, pagal St. Markonio ir dr. Girzijausko tvirtinimą užsikrėtę «religiniais prietarais».

«Tarybinės moters» redaktorė I. Povilaičiūtė paaikškino, kad moterys visai nesidomi antireliginėmis paskaitomis ir į jas neina, o prikalbintos, jose nobodž auja, arba miega. G. Kursevičienė irgi nusiskundė patvirtindama I. Povilaičiūtės mintį: — moterys neina į paskaitas.

«Kskunigas Jonas Ragauskas sakė, kad lietuviai abitu-

rientai prieš egzaminus eina melstis, o po egzaminų dėkoja Dievui. A. Gučas nusiskundė, kad per mažai kovojuama su religiniais jausmais, nes griaušančios religijų teorijos jau gana prisiklauso, bet laikosi religinių jausmų, nors tu užmušk. Taip besikalbėdami, pagaliau iš J. Marcinkevičiaus išgirdo pasiūlymą. Girdi, reikia religiją naikinti karikatūromis. Kiek galima pajuokti kunigus ir kitus bažnyčios tarnus. Ši priemonė labiausiai atbaidys žmones nuo religijos. Taigi visi sutiko su J. Marcinkevičiaus pasiūlymu ir dės visas pastangas kuo daugiausiai vartoti karikatūrą sajuokiant religiją ir jos tarnus. Vargšai komunistėliai.

SUKĖLĖ TRIUKŠMA MASKVOJ

Lietuvoj pagamino filmą vardu «Svetimi». Bet visi žino, kad ne Maskvos autoriteto niekas negali filmą statyti ekrane. Taigi, Maskvos ekspertai, peržiūrėję filmą, rado jį nepriimtą. Dėl ko? Girdi, nėra atsivertimo į komunizmą.

Mat filmo pagrindinis veikėjas yra lietuvis ūkininkas, kuris atstovauja šimtus tūkstančių panašaus nusistatymo Pabaltijos žmonių. Taigi tas ūkininkas per II Pasaulinį Karą kovoja vokiečių pusėje prieš Sovietų Sąjungą. Ir nors vokiečiai pralaimi, bet tas ūkininkas nenusileidžia, o ve da partizanus į miškus, kad jie desperatiškai toliau kovotų ir lauktų iš Vakarų išgelbėjimo. Bet štai tas ūkininkas patenka į sovietų rankas ir yra nuteisiamas į koncentracijos lagerį sunkiems darbams Sibire. Po amnestijos jis vėl grįžta į savo tėviškę. Čia prieš jį atsistoja jo dukterė, kuri jau persiorientavusi fanatiškai komjaunuolė ir kuri besąlyginiai pasisako už komunistinę Lietuvą. Bet ji tē-

vo neperkalba, o jis nusivylęs visu kuo palieka savo sodybą.

Čia ruskiams labiausiai nepatinka, kam jaunuolė neperkalba savo tėvo, kam ji nepadarė jo įsitikinusių komunistu, kam jiedu nepuola vienas kitam į glėbį, džiugdamiesi tąja laime, kokią komunizmas atnešė į Lietuvą. Tuomet filmą būtų auklėjanti ir verta statyti ekrane, o dabar palieka tėvą užsi pyrusį ir neperkalbama, tai blogas pavyzdys ir kitiems, kurie tą filmą matys, kad šimtai tūkstančių, panašių tam ūkininkui, pasilieka tamsybėse ir nesiduo da komunizmo apšviečiami ir atverčiami.

Dabar laukiama, ką su taja filmą darys? Ar ją perdirbs ant komunistinio kurpaliaus ir statys į sceną, ar ją visai atmes, o jos autorių režisierių statytoją M. Giedrį nubaus, kaip pasislėpusį «tėvynės» S. Sąjungos išdaviką. Artima ateitis tai parodys. Žinios iš «Literatūra ir Menas», Lietuva, Nr. 8 ir 15.

Brazilijos vyriausybės ir parlamento dvikova

Kaip žinoma, dabartinė vyriausybė Brazilijos federaliniame seime ir senate neturi beveik jokios atramos. Trabalistų partija yra viena iš mažesnių partijų. Nežiūrint to, vyriausybė spaudžia parlamentą, kad jis suteiktų jai nepaprastus įgaliojimus kraštui valdyti. Šiam spaudimui sus-

tiprinti yra naudojami ir kariuomenės, karo aviacijos ir karo laivyno ministeriai. Taip pat vyriausybė, kartu su prezidentu Goulart, reikalauja, kad tuč tuojau būtų prarastas gyventojų atsiklausimas, plebiscitas, galutiniai nustatyti valdžios, prezidentizmo ar parlamentarizmo forma.

REIŠKIA GILIĄ UŽUOJAUTĄ

L.S.B. NARĖMS PONIAI PUPIENIENEI IR NIJOLEI PUPIENYTEI DIDŽIOJE SKAUSMO IR LIUDESIO VALANDOJE, DĖL A. A. VYRO IR TĖVELIO VLADO PUPIENIO L.S.B. NARIO IR REVIZIJOS KOMISIJOS PIRMININKO STAIGIOS IR NETIKĖTOS MIRTIES, KARTU LIŪDI LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOJE.

Eina 99-sius metus

Melbourne Australijoje, kur gyvena daug tremtinių lietuvių, yra pilnoj sveikatoj ir veiklume arkivyskupas Danielius Mannix, kuriam eina 99 ji amžiaus metai. Ir jis šiemet švenčia savo 50 metų, kaip vyskupas. Jo obasis «viską visiems» verčia jį visškai pasiaukoti žmonijai ir lietuviai patiria iš jo daug tėviškos globos ir meilės. Jis gimęs Airijoje 1864 m. kovo mėn. 4 d. Kunigu iššventintas 1890 m., o vyskupu 1912 m.

Parlamentas, deputatai reagoavo prieš vyriausybės daroma spaudimą. Bet kokius įgaliojimus vyriausybei žada tik tada suteikti, kai nebus jaučiama jokio spaudimo, bet laisvu susitarimu.

Kai kurie politikai, kaip pavyzdžiui São Paulo parlamento pirmasis deputatas Sodrė kalbėdamas per televiziją pareiškė, kad Brazilija keičia diktatūros linkui. Savo tvirtinimui paremti priminė, kad jau yra varžomas žodžio laisvė. Pavyzdžiui Guanabaro gubernatorius Carlos Lacerda buvo sutrukdytas kalbėti per televiziją. Šis mėnuo daug ką nulems Brazilijos vidaus politikoje.

NAUJAS JAUNUOLIŲ TRANSPORTAS Į KAZACHSTANĄ

Vilniaus radijo pranešimu, liepos m. 25 d. iš Vilniaus stoties į Kazachstaną išvyko

naujas jaunuolių transportas. Šiame transporte buvo 150 jaunuolių. Jie dirbsią kolchozuose ir sovchozuose Ulijanovskio, Telensko rajonuose (Karagandos srityje) Vilniaus radijas jaunuolius vadina «Lietuvos patrijotais».

ŠAŠLAVYNAI TRAKUOSE

Sovietinės Lietuvos laikraščiai pasipiktinę aprašo šašlavynus Trakuose ir gretimam Lentvarvy. Girdi, Trakai ir jų apylinkės laikomos kurortinėmis vietomis, tačiau kas gi pasirodo? Nors tūkstančiai kasmet suplaukia turistų, bet Trakų sanitarinė būklė — blo ga Miesto kiemai nešvarūs, purvini, trūksta šulinių, sanitarinių mazgų. Tas pat ir gretimam Lentvarvy. Tai dar ne viskas — nešvarios, netvarkingos Trakuose valgyklos, apleistos pirtys, o ir tų pačių maža.

Mirties bausmė Sov. Sąjungoj

Sovietai vis giriasi, kad jeigu žmonės laikytųsi sovietų programos, tai mirties bausmės niekad nereiktų vartoti. Ir tikrinamas prieš paimdamas valdžią į savo rankas paskelbė, kad nebūsianti vartojama mirties bausmė, bet kai paėmė, tuojau įvedė «laikiniai», o Lenino įpėdinis Stalinas dar padidino ir pagriežtino mirties bausmės įstatymą 1934-36 m. ir net vaikus 12 metų leido žudyti, o tėvus irgi už didesnius prasižengimus baudė mirties bausme.

Kruščiovas ne tik neišbraukė savo pirmtakūnų mirties bausmės, bet ją «patbulino» ir ją pratęsė prieš banditizmą, vagystę, spekuliaciją, prieš juodos rinkos vertelkas ir t.t.

1962 metais nauju įsakymu Kruščiovas įvedė mirties bausmę užsilikusiems nenubaustiems kapitalistams ir vasario mėn šiais metais patvirtino naują mirties bausmės įstatymą visiems tiems, kurie atakuoja sovietinę tvarką, ko kija turi policija, kariuomenė, liaudies policija ir t.t.

Žodžiu Sov. Sąjungos mirties bausmė viršija savo skaičiumi ir rūšimis visų laisvųjų valstybių mirties bausmes.

ŠIO NUMERIO LEIDĖJAI YRA:

JUOZAS ŠIRBINSKAS ir BRONIUŠ RUDZINSKAS, abu leidėjai gyvena Parque da Mooca, Rua Napoles, 607 Abu du yra senosios emigracijos atstovai. Širbinskas visą laiką verčiasi mūr. amatu. Savo kruopščiu darbu ir taupumu įsigijo nuosavą namuką. Šei ma yra likusi Lietuvoje. Ir šiaip Širbinskas nepagaili savo sunkiai uždirbto cento bet kuriam lietuviškam reikalui. Kartu su savo įnašu laikraščivi atsiuntė 1.000 kruzeirų radio pusvalandžiui paremti.

Rudzinskas, kaip ir daugelis mūsų ateivių pergyvenęs visus emigranto vargus ir išbandęs visokius darbus, pastoviai apsistojo City Banke kur jau 22 metai kaip dirba, yra nevedęs, gyvena tuose pačiuose Širbinsko namuose.

«M.L.» Redakcija ir Administracija reiškia jiems didelę padėką.

Dar nekalbant apie masinius iššudymus, kokius Sovietai vartojo.

— Neseniai Lietuvos radijas ir televizija atvaizdavo žinomą kariškį generolą Vytautą Putną (kuris Stalino laikais kartu su kitais žymiais generolais buvo sušaudytas). Atvaizdavo jį ne tik kaip karo vadą, bet kaip beletristą ir dailininką. Iki šiol tesurastas tik vienas jo tapybinis darbas ir kelios karikatūros.

SKAUDI SENSACIJA

Praejusioj savaitėj įvyko vienos iš geriausių Holywoodo artistų žvaigždžių Marilyn Monroe nusizudymas. Pačioj jaunystėj 36 metų moteris, kuri viskuo buvo pertekusi, o pasaulis ne tik jos grožiu gerėjosi, bet ir nepaprastais artistiškais jos gabumais, sukrovė jai milijonus dolerių. Tik gyvenk ir daugiau kis... Bet artistė nebuvo patenkinta. Ji jėškojo laimės, bet dėja, jos niekur nerado. Mainė vyrus, ir su trečiuoju paėmė divorsą ir pagaliau šio mėnesio (rugs.) 5 d. 8 val. ryto artistę policija įlindusi pro langą, rado nuogą ant lovos, turinčią rankoje telefono ragelį ir nebegyvą, kam ji telefoną paėmė, ar norėjo išjungti, dar neišaiškinta. Tai vienas įrodymas, kad žmogus ne vien duona gyvas, jam reikia lingas dvasinis gyvenimas, be jo žmogus lieka nelaimingas, nerasdamas prasmės gyventi. Pasaulis pasidaro beprasmis...

Mater Et Magistra

NAUJOJI SOCIALINIO MOKSLO CHARTA

KAN. V. ZARAKAUSKAS

(Nuo Red.) Naujoji popiežiaus Jono XXIII socialinė Enciklika «Mater et Magistra», datuota šių metų gegužės 15 d., atžymi 70 metų nuo pirmosios socialinės Leono XIII enciklikos «Rerum Novarum». Joje Bažnyčia papildo savo socialinį mokslą ir autoritetingai pasisako svarbiausiais mūsų dienų ūkinio ir visuomeninio gyvenimo klausimais. Tas pats sakymas yra labai aiškus, yra paliesu apieji visuo menės klausimai ir su motinišku rūpestingumu bei mokovišku taiklumu Bažnyčia skaido sudėtingą atskirų žmonių, grupių, tautų ir viso pasaulio reikalų raizginį, nurodo konkrečius socialinius uždavinius ir duoda aiškias gaires jiems spręsti.

Naujoji socialinė enciklika turi dominti ne tik sąmoningą kataliką, bet ir kiekvieną susipratusį šviesuolį visuomenininką. Ypač mums lietuviams, kurie jau tiek metų esame siaubiami kryžminės socialinių varžytynių ugnies pačioje rytų ir vakarų pasaulio sandūroje, reikėtų nuodugnai pažinti ir įsąmoninti enciklikos mintis ir įsijungti į jos skelbiamą klasinių, autinių ir tarptautinių santykių su žmoginiu ir sukrikščioninimo žygi. Tai būtų patikliausias mūsų pasipriešinimas materialistinio ateizmo grėsmei vis labiau gožiančiam pasauli ir pats veiksmingiausias tėvynės laisvinimas iš socialinėmis neteisybėmis mintančio apokaliptinio žvėries nasrų.

★ ★ ★

KRIKŠČIONYBĖS MOKSLAS YRA GYVAS ORGANIZMAS

Istorija liūdi, kad popiežiai amžių bėgyje buvo ne tik vyriausi tikėjimo ir dorovės mokytojai, bet ne vieną kartą visu tėvišku rūpestingumu yra padėję spresti ir opiuosius visuomenės klausimus, nurodę socialinius uždavinius ir davę aiškias gaires jiems tvarkyti. Štai, dabartinis popiežius Jonas XXIII perėmęs iš Pijaus XII aukščiausiojo ganytojo valdžią toliau sėkmingai tęsia savo pirmatako veiklą. O reik pasakyti, kad Pijus XII tikrai buvo Dievo Apvaizdos parinktas popiežius aniams sunkiems ir audringiems laikams ir popiežius Jonas palyginti per gan trumpą savo popiežiavimo laikotarpį jau yra nemažai paskelbęs gana šsamių mūsų laikais iškilusioms sunkioms

ir painioms problemoms spręsti, direktyvų iš jo skelbiamos socialinio moksl dvelkia pagrindinė mintis, kad šių dienų visas socialinio gyvenimo problemas reikia spręsti pasiremiant tiesa, teisingumu, meile ir taika. Tai yra pagrindiniai principai, kurių nepaisant, pakimba ore visas Bažnyčios skelbiamas socialinis mokslas. Ir iš viso pagal popiežiaus Jono mintį Bažnyčia socialinį mokslą skelbia ne tam, kad jis tilptų programose, knygose ir visa tai būtų sukrauta į knygynų lentynas tūnoti. Krikščionybės socialinis mokslas turi būti gyvas, gyvai reikštis, kaip ir kiekvienas kitas gyvas organizmas. Krikščionybės mokslas turi reikštis veikla. Jis turi spinduliuoti į visas gyvenimo sritis. Taip, kaip popiežius Pijus XII, vadovaujamas Bažnyčia, nenumojo ranka į iš-

kilusias šiais laikais sunkiasias žmonių gyvenimo problemas, bet jieškojo būdų ir priemonių joms išspręsti. Taip ir šandie popiežiaus Jono XXIII asmenyje Bažnyčia turi ne tik didelio uolumo, bet kartu didelės erudicijos ir didelių užsimejimų vadą. Jis negirdomis nėra praleidęs šaukimo visų tų nelaimingųjų, kuriuos slėgia iškilūs mūsų dienų gyvenimo sunkenybės. O jos slėgia ne tik paskirus žmones, šeimas, profesijas, bet istisas tautas. Tai kiekviena proga skelbia konkrečius nurodymus, kartu reikalaujama surasti taikų sprendimą tokiomis gyvenimo būklės painavoms išnarpluoti. Šioje sviesoje reikia vertinti ir jo naujos socialinės Mater et Magistra enciklikos pobūdį.

PRASMINGAS ŠIOS ENCIKLIKOS VARDAS

Ši Popiežiaus Jono XXIII naujoji socialinė enciklika turi trumpą įžangą, kuri prasiideda prasmingais žodžiais: Mater et Magistra, kurie šiai enciklikai ir duoda vardą. Motina ir Mokytoja yra visuotinė Kristaus Bažnyčia visų tautų. Taigi, popiežius šiais pirmais žodžiais išryškina šventosios Bažnyčios uždavinį, kuris ne tik turi pašvęsti sielas, bet jai turi rūpėti ir kasdienio žmonių gyvenimo reikalai, liečią ne tik jų pragyvenimo ir buitines sąlygas, bet ir gyvenamajam laikotarpiui būdingą socialinės bei kultūrinės gerovės lygį. Visa ši enciklika padalyta į keturias dalis.

Popiežius Jonas, rengdamas šią socialinę encikliką, re-

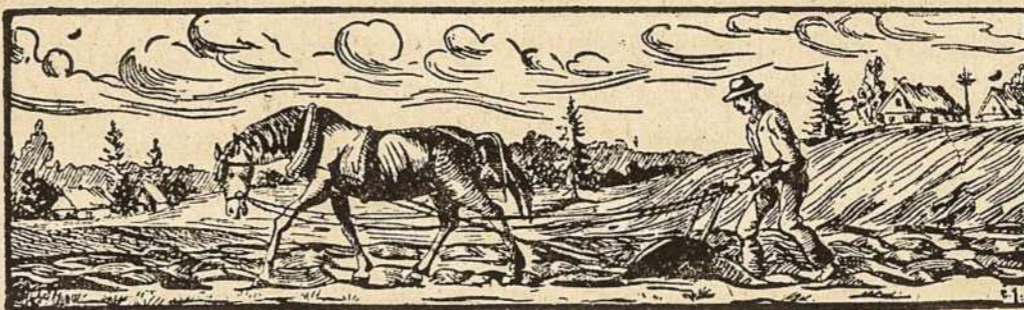
Žiedais Ta Naktį Lijo

Žiedais tą naktį lijo:
Žydėjo vyšnios, obelys ir slyvos,
Svaigino baltos, mėlynos slyvos!
Žiedais tą naktį lijo...

Tu atėjai į skautų gėlyną
Ir, sekdamas žvaigždes, mylėdamas saulę,
Žiūrėdamas dangaus mėlynę,
Audringas, neramus, slėpei apgaule...

Žiedai nuo medžių krito —
Žiedais tą naktį lijo...
Sumindžiojai leliją
Ir išėjai, nelaukęs ryto.

Rytą... Balti sumindžioti žiedai,
Žiedai išblyškusių lelijų
Man skundėsi: v lioja dangiški skliautai,
O tu lelijos sielvarto nepajutai!...
Ir ašaromis visą rytą lijo...

miasi Rerum Novarum, kur buvo Leono XIII prieš 70 metų paskelbta. Ja remdamasis daro apžvalgą B. žnyčios socialinio moksl vystymosi nuo Rerum Novarum paskelbimo ligi mūsų laikų. Taip pat remiasi ir Pijaus XI socialine enciklika Quadragesimo Anno paskelbta prieš 30 metų. O be šių dviejų jis pasinaudojo ir Pijaus XII paskelbtu socialiniu mokslu. O Pijus XII socialiniu klausimu yra daug ką paskelbęs. Tai liūdi, kad trydžiuliai tomiai jo padarytų pareiškimų socialiniais klausimais, kurie yra išleisti Šveicarijos Friburge.

Tiesa, Leonas XIII Rerum Novarum paskelbė tais laikais, kai industrijoje įvyko didelės permainos, kurias iššaukė naujų mašinų išradimas, kurios skelė taip vadinamą industrinę revoliuciją. O to laiko ekonominio liberalizmo dėsniavai buvo visiškai nepiklausomi nuo dornų, aukščiausias ūkinio gyvenimo dėsniavai buvo laisva ir nekur neribota konkurencija. Prekių kainas ir darbo atlyginimą turėjo nustatyti tik laisvoji rinka. alstybė turėjo visai nesikišti į ūkio sritį. Aišku, kad toks ūkinio gyvenimo supratimas vedė prie ūkiškai stipresniųjų diktato silpnesniųjų nenaudai iš vie nos pusės nedidelis skaičius turėję, o darbo masės visgi laiu brido į skurdą dėl nežmoniškų darbo sąlygų ir menko atlyginimo. Tokia darbininko gyvenimo būklė buvo reikalinga skubos Bažnyčios intervencijai. Taip iš pagrindų buvo išstudijuota iš tų laikų Prancūzijos, Vokietijos, Šveicarijos ir kitų kraštų fabričių darbininkų būklė, ir jos tvarkymui Leonas XIII paskelbė encikliką Rerum Novarum. Neperdėsimė pasakę, kad tai buvo paskelbta didžioji socialiniam gyvenimui tvarkyti charta. Šioje enciklikoje pareikalauta teisybės.

(Nukelta į 3 pusl.)

Mykolaitis Putinas

Klieriko Išleistuvės

Altorių Šešėly, I T XXIII Skyrius

(tąsa)

Prie trobų juos vėl apsėmė šilto oro srovė, jie erzeliuodami suvirto į kiemą ir pasklido apie darželius ir tarpdurus. Seniai jau buvo viduj ir jų laukė. Vakariene buvo paruošta. Visi Vasariai ėmė rankioti svečius į seklyčią ir sodinti juos prie didžiulio stalo. Vieni pusbalsiu šnekučiauvo su savo kaimynu, kiti ty-lėjo. Buvo lyg ko nedrasu. Bet be Kleviškio konjako atsirado dar dėdės virtos degtinės. Vasario vynai buvo čia pat, o kas norėjo, galėjo atsigerti ir alaus. Po valandėlės jau daugiau balsų skambėjo prie stalo, artimesnieji kaimynai kalbėjosi žodžiais ir stikleliais, o tolimesnieji žvilgsniais, šypsniais ir taip

pat stikleliais Niekas per daug neišgėrė, bet visiems buvo linksma.

Garbiagoose vietose sėdėjo abu klebonai, seniai Petrylai, dėdė su dėdiene, kun. Jonelaitis, mokytojas ir klieriko tėvas. Toliau ėjo i teligentišką jaunimas: studentai, panelės, klierikai, kaip kam pakliuvo. Šalia Liucės sėdėjo Varnėnas, o priešais, kitoj pusėj stalo klierikas Liudas. Pagaliau visi kiti svečiai užėmė likusias vietas.

Liudo motina, nenurimdama, vaikštinėjo aplinkui, skatindama valgyti. Čia prisėdama, čia vėl bėgdama į virtuvę, ji neturėjo laiko nė karnio į burną paimti.

— Vargšė mama, — mąstė žiūrėdamas į ją klierikas. —

Kiek ji šiandien privargęs, prisikamuos... Bet jai tai laimė. Grįš sublijakonas.

Jis dirstelėjo prieš save. Jam šypsojosi gyvos juodos akys, o balti dantys pabrėžė sveiką lūpų rausvumą. Liucė šį vakarą jam atrodė gražesnė, negu kada nors anksčiau. Aušrakalnio žai imų įrausvintat veidas žibalinės lempos ir žvakų šviesoje šešėliavo visais jaunystės sveikatos ir džiaugsmo tonais.

— Žiūrėk, ponas Petrai, — kalbėjo ji Varnėnui, žvilgėdodama iš šono į Vasarij, — kas galėjo tikėtis iš Pavasarėlio tokių šaunių išleistuvių? Juk jis atrodo visai ne šios žemės linksmybėms sutvertas.

Varnėnas abudu permetė akimis.

— Panelė gi esi jo kaimynė. Gali ji prilaikyti truputį ir prie žemės linksmybių. Tas jam nieko nepakenktų.

— Bandau, ponas Petrai,

bet viskas perniek. Tamsta netikėsi, kad jis dvejus metus kojos nekėlė į Kleviškį.

— O, tai aš savo žodžius atsiimu, — sušuko juokdamasis Varnėnas. — Ne iš gero, panele, ne iš gero! Tikrų tikriausia, jįsai bėgo nuo pagundų. Tikėk Tamsta manim, aš pažįstu seminarijos metodus.

— Pavasarėli, ar tai tiesa, ką sako ponas Petras?

Liudui nuo šito pasikalbėjimo kažkas skaudžiai pasidrumstė sąžinė. Jisai pasilenkė per stalą ir su nejpras tu sau griežtumu tarė:

— Panele Liuce, aš šiandien pamirštu, kas buvo, ir nemąstau, kas bus. Tokia buvo, rodos, ir Tamstos mintis.

Varnėnas domiai pasižiūrėjo į juodu.

Prie stalo galo, kur sėdėjo klebonai, tėvai ir dėdės, senis Petryla, padrasėjęs ir pa-

linksmėjęs nuo konjako ir virtinės, kreipėsi į kanauninką Kimšą:

— Prašau pasakyt, klebonėli, o kokį mokslą turi šieiti, kas nori būti pralotas? Aš visuomet sakau savo Juozeliui, kad ne seminarijoje dar galas.

Kanauninkas garsiai nusikvatojo.

— Pralotas? Pralotui nereikia jokio moksl. Jokio, brač, moksl nereikia! Tai Dievo dovana, tėvai. Dievo skrepelis. Žiūri ponas Dievas iš dangaus į mus, savo tarnu, ir kai kada neiškentęs nusi-pjauna. Į kurį pataiko, šitai ir pralotas.

Studentai čia taip nusikvatojo, kad net visi svečiai sužiuro. Niekas nesitikėjo iš klebono tokio aštraus sąmojo. Petryla tik mirkčiojo akimis, nežinodamas, kaip čia dabar tai suprasti, o senis Vasaris buvo patenkintas, kad

Netyli ir São Paulo komunistai

Kremlius įsakė ir São Paulo raudoniesiems pasijudinti. Nes štai vienam iš sovietų Lietuvos agitacijos laikrašt-palaiky, kurį bruka kiekvienam kaip pigią mėsą, kur tik sužino adresą, rašo: «Vienas dūšių ganytojas, kuris ir pas mane laukėsi šventindamas namus, kaip vėliau sužinojau yra buvęs voliečių fašistų šnipas. laimines nekaltų mūsų brolių ir sesių žudynes. Šiandien jis gyvena São Pauloje. Jėzuitų klištoriuje ir meldžia dievą (Dievas mažąja raide), kad sugražintų senus laikus, tai yra žudynes ir žmonių šaudymą. Tai kas gi gali jų žodžiais tikėti, jigu jie skelbia Kristaus mokslą ir ragina vienam kitą mylėti, o patys išsigalandę peilius, garbina vienintelį dievą — urtą, auksą ir dėl jo pasiryžę nužudyti net savo tikrą brolių?». Pasirašęs K. M.

Čia aiškinimų nereikia, kadangi mes pažįstame tą vienintelį mūsų misijonierių, gyvenantį Jėzuitų klištoriuje, kurio jis išsižadėjęs savęs aukštą parkutinę savo silpną sveikatą mūsų sielų išgany-

(atkelta iš 2 pusl.)

Darbas turi būti vertinamas ne kaip kokia prekė, bet kaip betarpiškai žmogiškojo asmens poreiškis, kuris kaip vienintelė daugumos pragyvenimo priemonė turi būti atlyginamas ne pagal rinkos svyravimą, bet pagal teisinumą ir teisybę valstybės pareiga yra tarnauti bendrajai laikinam gerui. Ji turi saugoti visų piliečių, ypačiai gi silpnesniųjų, vaikų, moterų, darbininkų teises, bei pagerinti jų būvį. Turi būti steigiamos darbdavių organizacijos. Turi būti tvarkomi darbininkų ir darbdavių santykiai, solidarumu ir krakščioniška brolybe, o ne klasių kova, neapykanta.

(B. D.)

mui, lankydamas mūsų ligonius, nešiodamas jiems šv. Komuniją, šventadieniais atvykdamas į tolimiausias vilas laikyti mums šv. Mišių, sakyti pamokslą, klausyti išpažinčių, bet kitose šalyse, gavę tą komunistinės propagandos laikraštį, gali ir patikėti tiems šmeižtams, nes popieris yra ramus daiktas, jis neprotestuoja net bauriausiams melams. Bet mes sanpauliečiai nepakenčiame tokių šmeižtų, prieš juos protestuojame ir prašome visų mūsų tautiečių kad mes tą šmeižtų laikraštį po kojomis, nes jis nevertas nė silkėms vieloti, kadangi jis yra priešas mūsų brangios Tėvynės ir Bažnyčios reikalingam. Mes negalime tokį priešą pristi ir būti su juo po vienu stogu. Jis užgauna mūsų tėvelių tikėjimą ir šventus jausmus.

Užklaustas tėvas misijonierius, argi tamsta buvai fašistas? Atsakė: Tą patį komunistai darė ir vokiečių okupacijos metu. Mane skundė viso Pabaltijo komendantui vokiečini Lozei Rygoje, kad aš išsakyklos per misijas raginau žmones neduoti vokiečiams rekvizicijų, slėpti jaunimą, kad vokiečiai nesugautų ir neveztu į Vokietiją darbams, kad raminau žmones tikromis žiniomis, būk vokiečiai jau neilgai bus ietuvij, po 6 mėnesių jau išeis ir tt. Tą kaltinimą perdavė Kauno komendantui Mileriui, ir tas mane įsakė pašaukti iš Vilniaus, iš šv. Kazimiero bažnyčios, kur vedžiau misijas, pasiaiškinimui. Aš pasakiau, kad aš išsakyklos neužsiimu politika, bet jeigu mane baugite, nes aš buvau ir komunistų kalėjime pasiryžęs mirti už tiesą, mirsti ir čia. Pristačius į odymus, kad aš išsakyklos agitacijoms neužsiimu, skelbiu tik Dievo žodį, komendantas pamažu bylą numarino, griežčiausiais žodžiais užgrasindamas, kad nieko prieš

Kleviškietis jo «giminę» juokam pastatė. Kam per daug kelia nosį!

Klebono pavyzdys užkrėtė ir kitus. Juokai ir išdykavimaj nenutilo iki vakarienių galo.

Buvo jau vėlokas laikas, bet skirstytis dar niekas nenorėjo. Vieni šnekučiavo seklyčioj, kiti kieme arba sodely gėrėjosi nakties gražumu. Jaunimas užsimanė pašokti. Atsirado harmonika, ir netrukus keletas porų dundėjo toj pačioj seklyčioj.

— Bet tu, brolyt, visai tartum vestuves keli. — juckėsi iš Liudo Jonelaitis ir Varnėnas. — Žiūrėk, kad ta juodžiukė tavęs nesuviolotų.

Bet Vasariui buvo liūdna. — É, paskutinės atostogos! Mane gal išventins, o ji išteka. Tai tokios vestuvės...

Prie jų priėjo ir klebonas Kimša.

— Ak, jaunimas, jaunimas! O aš jum pasakysiu, kad prieš 25 metus ir aš buvau jaunas, ir aš buvau poetas, ir aš «giedoju meilę, jauną viltį». O šiandien kas? Dievo skreplelis, taip, Dievo skreplelis! Vonitas! Omnia vanitas! (Tuštybė! Viskas tuštybė!.)

Ir jis nuėjo toliau, pasigėrėti mėnesiena.

Vasario klebonas pirmas užsiminė važiuoti namo ir, nebedamas šeimiečių prašymo, liepė kinkyti arklius. Jau ir kltiem daug kam parūpo namai. Dar valandėlę pasisekė apraminti sukilimą, dar armonika užtraukė naują šokį, bet nuotaika jau darėsi nerami.

Kai jau baigiantis kalbom ir energijai pakrikę svečiai stovinėjo seklyčioj pasieniais, klierikas Liudas ir Liucė netyčiomis pasijuto vienu du tarpduryj sode.

— Palydėk mane, Pavasarėli, — prašė ji, — aš rodos

pakalnėj ant suoloelio užmiršau savo skarą.

Jiedu greit spruko pro dureles ir staiga sustojo sužavėti nakties gražumo.

Bet kas nėra gėrėjęsis anks tyvo rudenio mėnesienomis ir kas nepaįsta šitų stebuklinių naktų, kuomet «augstai dangus, šviesios žvaigždės didelės ir mažos», ir šviesus kelias berneliui joti pas mergelę, kaip sako liaudies daina Daina, tiesa, nemini mėnulio, o tūlas gudruolis jį mėgsta pašiepti. Bet ar būtų be jo tas šviesus kelias, tas minkštas dangaus balzganumas, tas laukų ir miškų peizažas, pridengtas smulkiausio švelnumo sidabro dulkeliais? Ar būtų tie sodrūs sodo medžių šešėliai, ar būtų ta rimtis ir melancholija, kuri sujaudina jus ligi širdies gilumos.

— Viešpatie, kas per gražumas! — sušuko ji netyčio-

mis pagaudama Vasario ranką.

— Nuo Aušrakalnio dar gražiau, — tarė jis svajodamas.

Valandėlę pasiovejė, leidosi jėdu takeliu žemyn, jieskodami jos skaros. Rado ją ant suoloelio aikštelėje, kurios pačiame vidury kabojo tas stebukladaris mėnuis.

— Apsupk mane, Pavasarėli, — vos girdimai paprašė.

Jis apsupo ir stebėjosi jos veido baltumu ir jos akių ypatinga šviesa. Ji nutvėrė abi jo rankas ir žengė pora žingsnių atgal. Jis nusigando, kad ji neparpuitų, bet ji atsirėmė į obelį ir patrauke jį prie savęs. Prisiglaudusi, ji apsikniaubė veidu ant jo peties, ir jos kvapūs plaukai kuteno jam veidą ir lūpas. Paskui ji pakėlė galvą ir žiūrėjo jam į akis keistu žvilgsniu, kokio jis dar niekad nebuvo matęs. Ji buvo taip arti, kad jis jau tėt jos kelius, visą jos kūną

su P.L.B. Kultūros Taryba.

3. Gyvai ir pozityviai reaguoti į P.L.B. Kultūros Tarybos nutarimus, iškeltasias idėjas, konkrečius projektus bei planus.

4. Ne tik neužleisti, o nuolat aktyvinti ir gilinti kultūrinį veikimą.

P.L.B. Kultūros Tarybą viltingai sveikindami ir daug gero tikėdamiesi, negalime tačiau užmiršti, kad jos veikla tegalės būti sėkminga ir reikšminga, tik visiems mums sutartinai bendradarbiaujant, tik daugeliui solidarai, intensyviai ir nuoširdžiai veikiant.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

JUOKIS

— Vaikeli, r nulupai obuolį?
— Nulupau, mamyte, nes buvo nešvarus.
— O kur dėjai lupynas, kad nesimato?
— Suvalgiau, mamyte.

PAKANKA GALVOS

Kardinolui Farosi dėl ligos nupjovė koją, ir jis prašėsi, kad dėl kojos papiežus jį atleistų iš pareigų.

— Ne, atsakė Pijus XI, tamstos koja nereikalinga toms pareigoms, pakanka galvos.

TAIKOS BESIEMIANT

Komunistams nesvarbu priemonės, kad tik pasiektų taiką, nors ir tūkstančiai išžudomi, arba išmiršta kalėjimuose auka už vis svarbiausias reikaldas. Kai nebus kam priešytis, tik tada įvyks pilninė taika.

ATSARGIAI, KAD NEIŠGIRSTŲ

— Mamyte, tas ponas neturi nė vieno plauko ant galvos.
— Nesakyk taip garsiai, kad neišgirstų.
— Tai gal jis dar nežino, kad jis plikas?

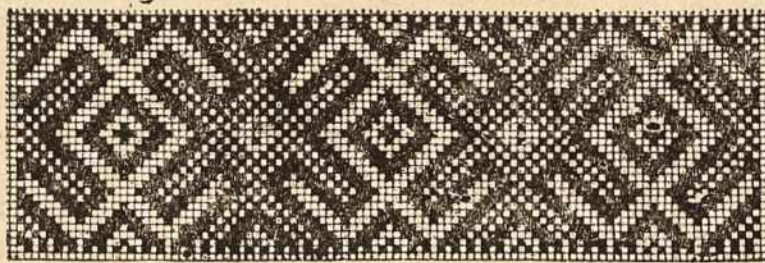
Halina Didžiulytė Mošinskienė

★ ★

Atbėk, nors valandėlei iš anapus sodo,
Atbėk, apsisiautęs sutemų skraiste —
Vakaro vienatvė man taip nubodo —
Pabūk mažyte žvaigžde! — — —

Atbėk, rasotu takeliu —
Pasislėpusiu laukinėje žolėje —
Pasitiksiu tave vaiko juoku,
Vagalumen atnešiu rankoje! —

Ateik, kol dangus nenušvito,
Kol svirpia žiogeliai smuikais... —
Ir mudu sulauksim šviantčio ryto
Rasos atgaivintais eidais. —

PLB Kultūros Taryba

PRADEDA VEIKTI PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS KULTŪROS TARYBA

Yra įsteigta ir pradeda veikti P.L.B. Kultūros Taryba: pirmininkas prof. dr. Jonas Puzinas, vicepirmininkas Leonardas Dambriūnas, sekretorius Aleksas Vaškėlis, nariai: prof. dr. Vincas Maciūnas, dr. Kostas Ostrauskas, prof. dr. Antanas Saly, Vincas Trumpa Tarybos adresas: prof. dr. J. Puzinas, 1311 Wyoming Ave., Philadelphia 40, Pa., U. S. A.

Džiaugiamės, kad ši Kultūros Taryba yra iš tikrai autoritetingų asmenybių bei intelektualų — akademikų, o drauge ir iš aktyvių Bendruomenės bei visuomenės veikėjų. Gėrimas ir esame giliai dė-

vokiečius išsakyklos nekaltėčiau.

Tai matote, už kokį vokiečių šnipą reikia laikyti mūsų misijonierių.

Mylis tiesą

kingi visiems P.L.B. Kultūros Tarybos nariams, kad jie — jau be to turėdami daug darbo ir nelengvas sąlygas — pasiaukodami priėmė šias naujas pareigas ir atsakomybę.

P.L.B. Kultūros funkcijas apibūdina Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Konstitucija: «Lietuvių kultūros bei kultūrinio veikimo perspektyvai ryškinti ir planuoti, rūpintis lietuvių išsivijimo švietimo, mokslo ir meno kėlimu, lietuviams mokslininkams ir menininkams remti yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Kultūros Taryba».

P.L.B. Valdyba nuoširdžiai kviečia visų kraštų Lietuvių Bendruomenes:

1. Solidarai paklusti P.L.B. Kultūros Tarybos koordinacinei iniciatyvai ir programinėms gairėms visame ku turi niame bare.

2. Tikslingumo ir bendro plano dėliai, didesnį kolektyvių kultūros bei švietimo darbą užsimojant ar planuojant, bendrauti ir susiderinti

ir veido šilumą. Ir visa tai, kas kitam būtų uždege kraują ir aptemdę sąmonę, vasarį atšaldė ir prablaivino. Tas fiziškas jo idealizuojamos mergelės artumas, tas jos susijau dinimas, tas pabučiuoti galėjimas buvo nepakeliamas jo klierikiškam drovumui ir kuklumui. Jis nuėmė jos ranką nuo savo peties, pakėlė nukritusią skarą, apgobė jos pečius ir tyliai pavadinė:

— Panele Liuce, einam jau.

Ji pagavo jo ranką, prispaudė ją prie savo kaktos ir degančių skruostų, paskui atmesdama papurt galvą, tarsi nusikratydama kokį įkyrų dalyką ir žengė takeliu į viršų. Ant kalnelio netoli durų ji stabtelėjo, padavė jam ranką ir, tarsi, atsisveikindama tarė:

— Būk tamsta kunigu, Pavasarėli. Tamsta būsi geras kunigas.

(B. D.)

Kur Dingot Jūs?!!!

(Laiškas broliams tremtiniam Maironio Šimtmečio proga)

Liepos 29 Vila Zelinoje vyko Jaunimo Šventė. Popietinė programa buvo skirta Maironio Minėjimui. Juk šiemet sukanka šimtas metų, kai gimė šis Lietuvos sąmonės žadintojas dainius. Visas lietuviškas pasaulis šiemet švenčia Maironio metus.

Visą minėjimo programą parengė ir išpildė jaunimas, daugumoje čia gimęs ir augęs, talkinamas poros vyresniųjų išpildyme dalyvavo L. K. Bendruomenės, Moksleivių ateitininkų ir jaunučių chorai ir dvi tautinių šokių grupės Atseit stipriausios mūsų meninės pajėgos. Žmonių buvo pilna salė o vienok su skaudančia širdimi tko pagesti Jūs, Broliai Tremtiniai. Salėje matėsi: Mision T. J. Bružikas S. J., a. a. Vladas Pupienis, p. p. Vinkšnaičiai, p. Valeikienė, p. Žibas ir gal dar vienas kitas kurio pavardės dabar neprisimenu. Taigi iš viso nedaug daugiau kaip pustuzinis. Kur dingo kiti? Ka veikė tą dieną kiti tremtiniai ir jų vaikai? Gal vienas kitas buvo rimtos priežasties sutrukdytas? Bet kita didelė dauguma? Greičiausiai buvo «labai užsiėmę». Virė kava, laukė svečių, ėjo į kiną ar važiavo pasivažinėti. Minėjimui pasibaigus, svečiams išsiskisčius mačiau ko dėl taip atsitiko? Gal nežinojo? Bet juk gerokai iš anksto per radio, per laikraštį ir iš sakyklos buvo skelbiama

ir kviečiama. Gal laukė individualių pakvietimų, bet dėja, tiems kurie rengia programą, kurie ištisis mėnesius kiek vieną nuo tiesioginių pareigų atlikusių valandą pašvenčia repeticijomis, nelieka nė laiko nė jėgų tokį darbą atlikti. Nes visi geriau įsikūrę tremtiniai apsigyveno toliau nuo lietuviškų centrų puikėniuose rajonuose ir juos aplankyti nėra lengva. Gal materialiniai nedatekliai sukliudė? Bet įėjimas į minėjimą buvo visiškai nemokamas, nė mažiausios aukos nebuvo prašoma o gal buvo pabūgta, kad čia gimusio lietuviuko tariaimi (kartais nelabai tiksliai, bet labai nuoširdžiai) Maironio poezijos žodžiai nesudumstų jau pradėusią snūsti lietuvišką sąmonę?

«Kad nestudrebėtų užmiršius mūsų krūtinės be žado be idėjos ir be vado?» O gal aš be reikalo būkštauju? Gal tremtiniai ras daugelį kitų būdų pagerbti Maironio ir pagyvinti jo keltas idėjas mūsų kolonijoje? Gal surengs daug radio pusvalandžių skirtų Maironiui, prirašys daug straipsnių laikraščiui, surengs seminarius poezijai ir vaidmeniui tautoje studijuoti? Gal surengs kitus geresnius minėjimus? Ir šis liks kaip vienas tarp kitų. Tada nebūtų ko jaudintis. Bet jeigu šis minėjimas buvo vienintelis ir Jūs neradote laiko į jį atsilankyti, tai reikia rimtai susimąs-

Lazdynų Pelėda

Stebuklingoji Tošėlė

Tarp Ubiškės ir Luokės tęsiasi kaip platus kaspinas augšta, slaptinga Bivainės giria. Kiekvienam žemaičiui ji gerai žinoma. Nors jos nematė, tai apie ją girdėjo dainuojant ar pasakojant.

Šita giria iš senovės neprieinama, ir niekam į galvą ne atėjo ištardyti jos paslaptinųjų tankumynų. Tą giria, remiančią padangę, pržiūri laumės, šikšnosparniai, dideli, kaip gerokai duonos kepalai, dviem žmogaus galvoms: čia kaukai turi savo lizdus, ir daugybė visokių baisenybių gyvena laužuose ir susipynusiose šakose skarotų, apkerpėjusių, šimtamečių pušų. Baisiausias už visas baisenybes yra «Bivainės Driskis».

Visi jo bijo begalo, o labiausiai jaunos merginos, nors

«Bivainės Driskis» niekam nieko pikto nedaro: vien liūdnas klajoja po giria ir savo tošėlę pučia. Yra tai jaunas vaikas, baisiai nuskaręs, išblyškusių veidu kaip lelijos žiedas; už kepurės žaliuoja tartum ką tik nuskinta, žalia rūtų šakelė.

Iš senų senovės klajoja jis, ir tošėlės liūdnas švilpesys skamba po giria...

Nepaprastas tai švilpesys, dėl to ir bijo jo žmonės: ligi jo kas pasiklauso, amžinai nelaimingas tampa: liūdna jam lieka pasauly, nuobodu tarp savųjų; širdyje pabunda keisti troškimai, ilgesys, ir pradeda svajoti apie tai, ko šiame pasauly nėra, ko gyvenimas duoti negali, apie ką niekas dar nieko nežino... Toks žmogus pasidaro lyg

pamšęs: kas valanda jam liūdniau: kas valanda blogiau; ir vargsta kaip bedina svajotojo širdis, kol baltasis mirties angelas padės ant jos savo šaltąją ranką ir nuramins gyvenimo kėnčias. Tačiau šitie nelaimingieji nesigaili nustotosios ramybės, nes ramybe gali vien kirminas pasitenkinti, ne žmogus...

Tikrai tai bausis padėjimas, nenuostabu, kad jo bijo daugumas ir, tošėlę išgirde, užsiklūpa sau ausis.

Tačiau, kada naktis sumigdo žmones ir toje ramybėje dejuoja po giria liūdnas tošėlės balsas jai pritaria, — atsiranda ir žemės gyventojų minios bent viena širdis. Kur geria tą gaidą, nors žino, jog tai yra nuodai...

Kas ta klajūnė dvasia, iš kur ji atsirado girioje? Klausinėju senus į ikimus žmones, tyrinėju liudininkus, ir

šit ką sužinojau.

«Bivainės Driskis» buvo ne žinomų tėvų vaikas Rado jį girioje mažutį. Užaugino jį žmonių gailėstingumas. Nenu mirė vaikas badu, nors niekada sotus nebuvo; nuogas nevaikščiojo, nors niekada drapanų neturėjo, žmonių gailėstingumas pakišdavo jam atlikusio valgio badui numalšinti ir niekam nenaudingų skurlių kūnui pridengti.

Ir taip apsidariusį vargšą juokais praminė «Bivainės Driskiu».

Niekinamas ir visų išjuokiamas užaugo vaikas į berniuką. Vienatinis jo turtas buvo suktinė tošėlė, kurią pats sau pasidarė ir dažnai, visiems sumigus, išėjęs į laukus ar į giria, švilpiniavo savo liūdnas gaidas. Matydama darbą dirbančius žmones, suprato vaikas, kad ne vien žaidimui Dievas žmogų leidęs, ir pasišekojo sau tar

tyva. Susirinkime nedalyvavo niekas iš vyresniųjų. Kas susirinkime buvo svarstyta ir nutarta spaudai nebuvo duota jokio pareiškimo. Susirinkimas buvęs gyvas ir įdomus.

— Kermošiuje, kurs prasiėjo praėjusį šeštadienį dirba daug jaunimo Visos jaunimo organizacijos, lietuviškos ir braziliškos, turi savo barakus.

— Urugvajaus lietuviai rengia tautinių rūbų konkursą. Už geriausius kostiumus bus paskirtos trys premijos. Konkurso sąlygos: rūbai turi būti pagaminti Urugvajuje ir jų savininkė turi dalyvauti lietuviškame veikime.

— Pax Romana kongreso metu Urugvajaus jaunimas turėjo savo susirinkimą, kuriam dalyvavo Pax Romana pakas Dr. Vytautas Vyganas.

— Pietų Amerikoje lietuvių kongresas numatomas šaukti Urugvajuje, į kongresą iš S. Paulo bus rengiama platesnio masto ekskursija.

Nuo liepos 25 iki rugpjūčio 3 Monteideo vyko pasaulio katalikų, inteligentų ir studentų federacijos Pax Romana kongresas. Kongrese dalyvavo 300 atstovų iš 50 tautų iš S. Paulo buvo nuvykę P. el, P. Ražinskis ir kun. Dr. Milius. Beto dalyvavo tėvas Giedrys S. J., P. Čibiras ir p. Survilbėnė iš Argentinos. Dr. Vygantas yra studentų federacijos pakas. Pagrindinė tema buvo «Universtiteto ir akad. miko vaidmuo visuomenėje». Kongreso dalyviams kiekvieną dieną buvo laikomasi šv. mišios ir atstovai davė šv. Komunijos.

tyti!

Atsiminkime, kad esame svetimam krašte ir apliaka veikia slopinančiai lietuviškos sąmonės jautrumą. Reikia dirbtinų pastangų jį givinti. Viena iš tokių priemonių yra minėjimas. Jeigu šitų pastangų nedarysime, nutausime pirma negu patys manome. Kartu su mūsų nutautimu prapuls lietuvių bei mūsų vaikai. Ir mes liksime, kaip senieji Lietuvoj bajorai likimo pajukai. Jei per me-

— Praėjusį sekmadienį šv. Juozapo mokykloje įvyko lietuviško jaunimo susirinkimas sušauktas ateitininkų inici-

tus nė vieną sekmadienį nerandame laiko lietuviškam reikalui, tai yra pirmas skambutis, kad ne viskas tvarkoje. Susirūpinkime, nes kitaip, kadaise buvusi «didelė» Lietuvos meilė prapuls mažuose nuosavo automobilio dūmuose.

Kun. Juozas Šeškevičius.

nybos: pristojo į dvarą, o su juo sykiu kaip šešėlis atsivijo ir jo juokingoji pravardė.

Dvare būdamas, pamatė jis ir pamilo merginą, našlaitę. Ji buvo taip pat žmonių niekinama, kaip ir jis.

Ji viena nesipravardžiavo, priderančiai Juozeliu vadino ir niekada piktu žodžiu neužgavo vargdienio širdies. Ir pamilo jis ją, pamilo ne juokais, bet karšta, pašėlusiai, kaip tik jauna širdis mylėti gali.

Į pagalbą tošėlė jam atėjo: prisitraukė, suartino vargšų širdis, ir jausmas, grynas pirmasis, kaip pavasario nektaras žiedas, žadėjo jiedviem nepaprastą laimę ant žemės.

Bet dvare gyveno jaunas ponaitis, n. apsakomai smalus, prie jaunų merginų, įsispyrė jo nevėdanas į Onytę ir pajuknoti su ja sumanė

FABRICA DE MALHAS

Petras Šukys

gamina meniškus ir stiprius megstinukus, rubelius naujagimiams ir kit.

Rua Jundiapéba, 45, Fone: 63-4258 Vila Zelina (arti R. Ibitirama ir Av. Zelina).

Lietuvi
Klauskite ir remk**LIETUVISKA PROGRAMA**

kuri yra transliuojama kiekvieną sekmadienį, 14 val. per RADIO NOVE DE JULHO, trumpomis 31 metro bangomis.

Patarimus, aukas siūsti šiuo adresu. Mons. P. Ražinskis, caixa Postal 4118. São Paulo.

MALONI ŽINIĄ LIETUVIAMS

LIETUVÉ ADVOKATÉ IRENE GRITÉNAS DUODA NEMO KAMAI JURIDINES INFORMACIJAS SAVO TAUTIEČIAMS

IRENE GRITÉNAS

Advogada

ESCRITÓRIO **RESIDENCIA**
Praça da Sé, 323 - 10 c/101/102 Rua Coelho Neto, 281
Fone 33-9951 Fone: 63-3697, V. Prudente

Escritório Contábil Vila Zelina S/C Ltda.

(REGISTRADO NO C.R.C.)

RAPIDEZ — HONESTIDADE — PREÇOS MODICOS

Horário: das 8 às 19 horas

Aberturas de firmas - Encerramentos de firmas - Transferências de firmas - Contratos na Junta Comercial - Dissoluções na Junta Comercial - Registros de firmas na Junta Comercial - Escritas com contabilidade em geral - Escritas fiscais em geral - Contratos de locações - Cartas de fiança - Seguros de fogo - Seguros de acidentes - Requerimentos em geral - Defesas e recursos

PRAÇA SÃO JOSÉ DOS CAMPOS, 8 - SALAS 1 E 2 - FONE: 63-6005 - VILA ZELINA - SÃO PAULO

Gera kokybę, pigiau kaip kitur, greitas įteikimas, mandagus patarnavimas tikrai

ANTANO PAVILONIO

INDUSTRIA DE ARTEFATOS PLASTICOS "PAVILONIS"

Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 884 - 902, caixa postal 4118 - Vila Zelina, Tel 63-4130 São Paulo.

Čia yra didžiausias pasirinkimas, dideliais ir mažesniais kiekiais, įvairiausių rūšių ir spalvų guzikų ir lietsargiams dalių.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui Ateikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

Casa Sprindys & Cia.

PÇA. S. JOSÉ dos CAMPOS, 1 - V. ZELINA - TEL. 63-5915

Geležies isdirbiniai ir dažai viskas elektros įrengimui namu reikmens ir zaislai, įvairiausios devanos visoms progoms.

ESCRITORIO CONTABIL NASCIMENTO

Irmãos Nascimento

REG. C.R.C. SP. N.º 1.484

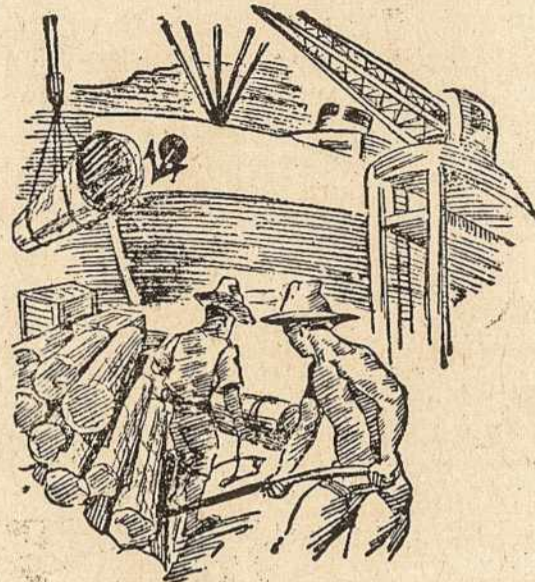
Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarke dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas — Nejudomo turto pardavimas Av. Zelina, 631 — Vila Zelina — Tel. 63-7140 - S. Paulo

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Residencia:
R. Joaquim Piza, 204Raštinė:
R. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 7 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.**PRANAS & CIA. LTDA.**

Madeiras em geral

SEDE: Rua México, 98 - 9.º - sala 904 — Fone: 52-0229
Enderço Telegrafico: «CABIUNA»
Rio de Janeiro

Serraria «ITA» — Serra dos Aimorés — Municipio de Nanque - Estado de Minas Gerais

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA**“SOFIJA”**

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas vardiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

- Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaitę -
Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro**SIUVÉJAS**POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhapapi, 47 - V. Zelina
(prasineca iš Av. Zelina, 595)

VIENTELIAI ATSIOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMŪS CARRIERI LTDA.

Indoya vanduo yra labai žinomas gėrimas kurio puikų veikimą žmogaus sveikata jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 34-C TEL. 63-3285 VILA ALPINA

MŪSŲ Lietuva

AV. ZELINA, 515 — CAIXA POSTAL, 4118 — SÃO PAULO

A.A. VYTAUTAS LOSINSKAS

Agronomas Vytautas Losinskas gimė Lietuvoj, Kaune 1897 m. vasario 11 d. Baigęs Kaune gimnaziją persikėlė į Petrapilį ir ten išėjo agronomijos mokslus. Moterystės sakramento ryšius su Brone Žilinskaite sujungė garsus rašytojas Kan. Tumas Vaižgantas Vytauto bažnyčioje Kaune 1929 m., ir tais pačiais metais, pavažinėjęs Vytautas į įvairius kraštus galutinai apsisėjo Vila Bela, Brazilijoj. Čia ir mirė šių metų rugpj. 3 d., išbuvęs paskutinius 18 metų ligoniui, negalėdamas net kalbėti.

Kol buvo sveikas, Vytautas Losinskas, mokėdamas gerai portugalų kalbą, įstojo topo grafistu Paulista gelžkelio kompanijoj. Tą pareigą ėjo įvairiose Brazilijos dalyse. Gi 1936 m. perėjo į Companhia de Agricultura Imigração e Colonização iki 1938 metų. Po to sudarė sutartį su Geografiniu ir Geologiniu Institutu ir dirbo Agrikultūros sekretarijoj, eidamas inžinieriaus pareigas S. Paulo valstybėje. Caudanduvos zonoje. 1939 m. buvo ūkio pagerinimo darbų Paribā Klonyje, Pindamonhan gaboš apskrityje vedėju. Tuo darbus inauguravo pats Ademar de Barros.

1941 m. vėl grįžo į Geografinį ir Geologinį Institutą ir vykdė ūkio pagerinimus São Paulo ir Parana valstijose. Susilaukė geriausių rezultatų kviečių derliuje, įveddamas įvairius pagerinimus ir mechanizuodamas agrikultūrą. Tai buvo jo paskutiniai darbai, po kurių susirgo ir išbuvo 18 metų nedarbingas.

Mirdamas Vytautas paliko išmokslintą sūnų Enriką, kuris vedė Amalia Liguori ir du

A.A. VLADAS PUPIENIS

Gimęs 1899 m. gruod. 28 d. ir miręs šių metų rugpj. 6 d. Jo gimtinė Lietuvoj, Sodelių km., Rokiškio apskr. Vladui pasisekė baigti 6 gim. klases ir įstoti į mokytojų kursų, kuriuose gavo mokytojo vardą. Bet Vladui patiko gamta, dėl to įstojo į miškininkų kursus ir juos baigęs gavo Tau ragėje - miškininko vietą.

Pabuvęs kiek laiko miškininku 1927 m. pasiryžo važiuoti į Argentiną ir čia susitiko su savo gyvenimo drauge Emilija Stašyte, kurią vedė, susilaukdamas trijų vaikelių, kurių abudu suaugę mirė, o dukrelė Nijolė išaugo išsimokslino ir dabar dirba raštininkes darba S. Paulyje.

Būdamas Argentinoj Vladas ėjo mokytojo pareigas Buenos Aires ir Beiso miestuose. Lietuviškoje mokykloje iki pagaliau 1937 m. vėl grįžo į Lietuvą ir įstojo į miškininko darbą, 1944 metais kartu su kitais tremtiniais turėjo bėgti nuo žiauraus komunistinio okupanto.

Persikėlė į Čekoslovakiją ir ramiai dirbo miškininko darbą Čekoslovakijos miškuose. Staiga ir ten užėmė bolševikams Pupienų šeima nepėjo pasitraukti. Vladas buvo suimtas, žiauriai bolševikų kankinamas, mušamas, spardomas ir kitose kančiose išbuvo 6 mėnesius. Pagaliau išleistas iš kalėjimo, patyloomis persidangino į Amerikiečių zoną vokiečių, o isten 1948 m. pasiekė laisvės kraštą Braziliją.

krele Vandutę.

Gili užuojauta reiškiamai visai Losinskių šeimai velionies žmonai Bronei, sūnui Enrikui dukrelei Vandai ir anūkam.

Čia Sanpaulyje išbuvęs 6 metus vienoj vokiečių prieglaudoj sargu, gavo pensiją. Tuomet pasitraukė į ramų prievatų gyvenimą, pradėjo gyveno Mokoje, o vėliau persikėlė į Vila Bela, kur išbuvo iki savo mirties lietuvių Mokyklos prižiūrėtoju.

Vladas buvo ramaus būdo, visų mylimas ir gerbiamas ir beto - geras katalikas. O «Mūsų Lietuva» nustojo gero rėmėjo ir platintojo. Kai gyveno Mokoje, per kelis metus jis atvykdavo į V. Zelina paimti laikraščio ir jį išnešiodavo skaitytojams.

Vladas staigiai susirgo smegenų uždegimu, liga atėmė jam kalbą, nors sąmonė pasiliko. Kun. J. Šeškevičius ženklausiai susikalbėjęs davė jam išrišimą ir paskutinį šv. aliejais patepimą. Rugpj. 6 d. 2 val. p.p. Vladas Pupienis ramiai užmerkė akis, palikdamas skausmą ir liūdesį savo žmonelei Emilijai ir dukrelei Nijolė, taip pat L. Sajungą Brazilijoj, kurios buvo revizorius ir be to didelį būrį draugų bei pažįstamų. Mielas Vladas, išėkis ramybėje, o velionies šeimai reiškiamai didelę ir gilią užuojautą. 7 dienų Mišias įvyks V. Zelinoje rugpj. 13 d. 8 val. ryto. Prašoma gausiai atsilankyti ir prisimelsti už a.a. Vl. Pupienį.

PRANEŠIMAS

Lietuvių Sąjungos Brazilijoj Valdyba praneša, kad rugpjūčio mėn 15 d. 3 val. po pietų įvyks visuotinis visos Sąjungos narių susirinkimas Vila Bela mokykloje. Visų narių dalyvavimas būtinas. Mėnėtu laiku nesusirinkus kvorumui, praėjus pusvalandžiui skelbiamas antras susirinkimas ir bus teisėtai užežiūrint, kiek narių dalyvautų.

— Mairidos Apaštaltavimo susirinkimas šį sekmadienį 3 val. p.p. Šv. Juozapo mokykloj.

P A D Ė K A

Iš širdies dėkoju visiems lietuviams, kad taip gražiai pagerbėte mano švogeri velionį Ant. Ambraziūną, susirinkdami 7 dienos Mišias V. Anasacio bažnyčioje ir kunigams, ypač mis. J. Bruzikui, už atknytą šv. Mišias ir pasakytą pamokslą ir visiems už išreiktą gilią užuojautą liūdesio valandojė likusioms našlaitėms jo žmonai Veronikai ir dukrelei Vandutei.

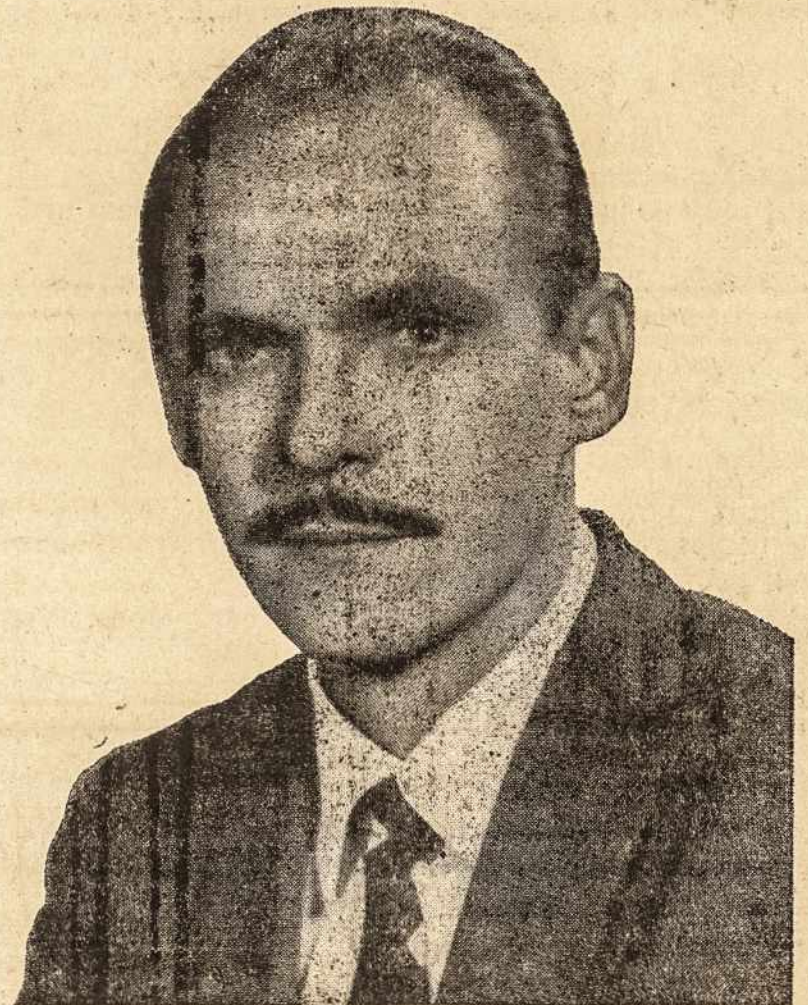
J. Kazlauskas ir šeima

PRAÉJUSIEJI LAIKAI IR ATEITIS

Pajudinę lietuvių Brazilijoje praeitį, turėtume daug ką pasakyti, šiuo tarpu trumpai prisiminkime mūsų bolvių veikėją JUOZĄ LUKOŠEVIČIŲ iš Seno Malūno.

Būdamas tik 12 metų atvy-

Para Deputado Estad

ADAMO KOZAKEVIC

(ADOMAS KOZAKEVIČIUS)

Candidato na Chapa P. T. N.

U Ž U O J A U T

Buvusiam Ilgamečiui BRAZILIJOS LIETUVIŲ KULTŪROS DRAUGŲ JOS nariui VLADUI PUPIENIUI mirus jo žmonai ir dukrelei reiškiamai gilią užuojautą.

B.L.K.D. jos VALDYBA

U Ž U O J A U T A

Dėl Vladio Pupieniaus mirties jo žmonai ir dukrelei reiškiamai gilią užuojautą.

Serbentų šeima

ko į šį kraštą 3 metus kartu su tėvais ir 2 seserim gyveno dvaruose. Tėvui mirus persikėlė S. Paulin ir čia sunkiose aplinkybėse jieškojo uždirbti duonos kąsnį.

Būdamas sumanus ir apsukrus vaikas, suranda darbo vienoje vaistinėje bent švarą palaikyti. Tuo nepasitenkino. Galvodamas, kaip išsukti iš sunkių gyvenimo sąlygų ir užtikrinti sau ateitį, savo šeimai ninka paprašė kad leistu mokslą. Savininkas matydamas, kad vaikas gabus, sutiko. Mokslas sekėsi ir netrukus jis baigė vaistininko studijas, Norjaunas, bet įsijęs praktikoje ir pasitikėjimo pas vaistininkus ir gydytojus sugalvojo atidaryti vaistinę. Tai vieur, tai kitur pamėgęs, apsistojo Moimho Velho ir čia sėkmingai darbuojasi.

Juozas Lukoševičius be vaistininko darbo smarkiai metėsi į lietuvišką veikimą ir jį plačiai išvystė. Darbuojasi lietuvių organizacijoj «Viltis», eidamas sekretoriaus pareigas, vėliau pirminko. Dar vėliau buvo Lietuvių Sąjungoj vice pirminku.

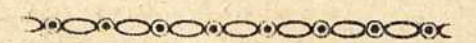
1954 m. jis pirmas iš visų lietuvių ryžosi išleisti «Tėvų

kalbą», pritaikinta vaikams mokytis lietuvių kalbos. Jis likūrė Moimho Velho vargmo kyklą. Ir jeigu dar šiandien girdime jaunimą giedantį bažnyčioje, ar dainuojantį paren gimuose lietuviškai, tai ačiū Juozui Lukoševičiui. Jis aukojo lietuviškam darbui savo turtą, sveikatą ir brangų laiką. Mes turime daug lietuvių kurie suaugę atvyko iš Lietuvos ir patyrę tenai tėvynės meilės, išėję Lietuvos mokyklas, bet veikime retas kuris pasirodė, tuo tarpu čia tarp svetimų užaugęs vaikas, matome, kaip aukojasi lietuviškai kultūrai. Savo išieistų knygų jis labai daug yra dovanojęs Brazilijos, Argentinos ir Urugvajaus lietuviams. Bet dar daug jų stovi sukrauta pas jį patį, kadangi lietuviams mažai kreipia dėmesio į tokį kultūringą darbą. Svetimam krašte, kur verkte reikia verkėti žiūrint, kaip žūsta mūsų lietuviybė.

Dabar Juozas Lukoševičius gal yra pavargęs, o gal ir apsiliejęs, kad per mažai kas atjaučia jo pastangas, o gal ir jo likimas jį prispaudė, bet jo darbai visuomet buvo ir bus gerų lietuvių širdyse.

Seno Malūno lietuviams šių metų rugpjūčio 19 d. rengia Juozo Lukoševičiaus garbei dideles vaišes.

Bolys Tubelis

— Reikalinga vyras su žmona senukai, kurie galėtų dirbti šakaroj. Teirautis: R. Inacio, 471, Vila Zelina

LIETUVIS ADVOKATAS

Albertas Pavilavicius

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Av. Liberdade, 47 - 9 o Andor Res.: R. Fernando Falcão, 35 Fones: 37-0395 - 35-5650 - 33-6011 São Paulo

PRANEŠIMAS

Lankydami Romoje, Italijoje, apsistokite naujai įrengtuose Liet. Šv. Kazimiero Kolegijos svečių namuose:

«VILLA LITUANIA»

Piazza Asti 25 (Via Casalmonteferrato 33. Tel. 78.90.33. 78.00.14) ROMA — ITALIA.

Rasite jaukią aplinką, sveiką maistą ir neperdėtą kainą. Pageidaujama, kad dėl apsistojimo laiko būtų susitarta iš anksto.

KOLEGIJOS VADOVYBĖ.

Visiems liakime laimingos kelionės. Bet kartais visai atsitinka, tenka sulamdyti automobilis, ar motoras sustoja veikęs. Tokiais atvejais kviečiame pasinaudoti mūsų gerų specialistų, mandagių ir pigių patarnavimu:

AUTO MECANICA E FUNILARIA VINA DEL MAR

kurios savininkais yra Jonas Razulevičius ir Andrius Balčiūnas, Rua Donatarios, 49, Mooca — São Paulo Fone: 93 4486 (reçados)